

Věčná

STRÁŽ

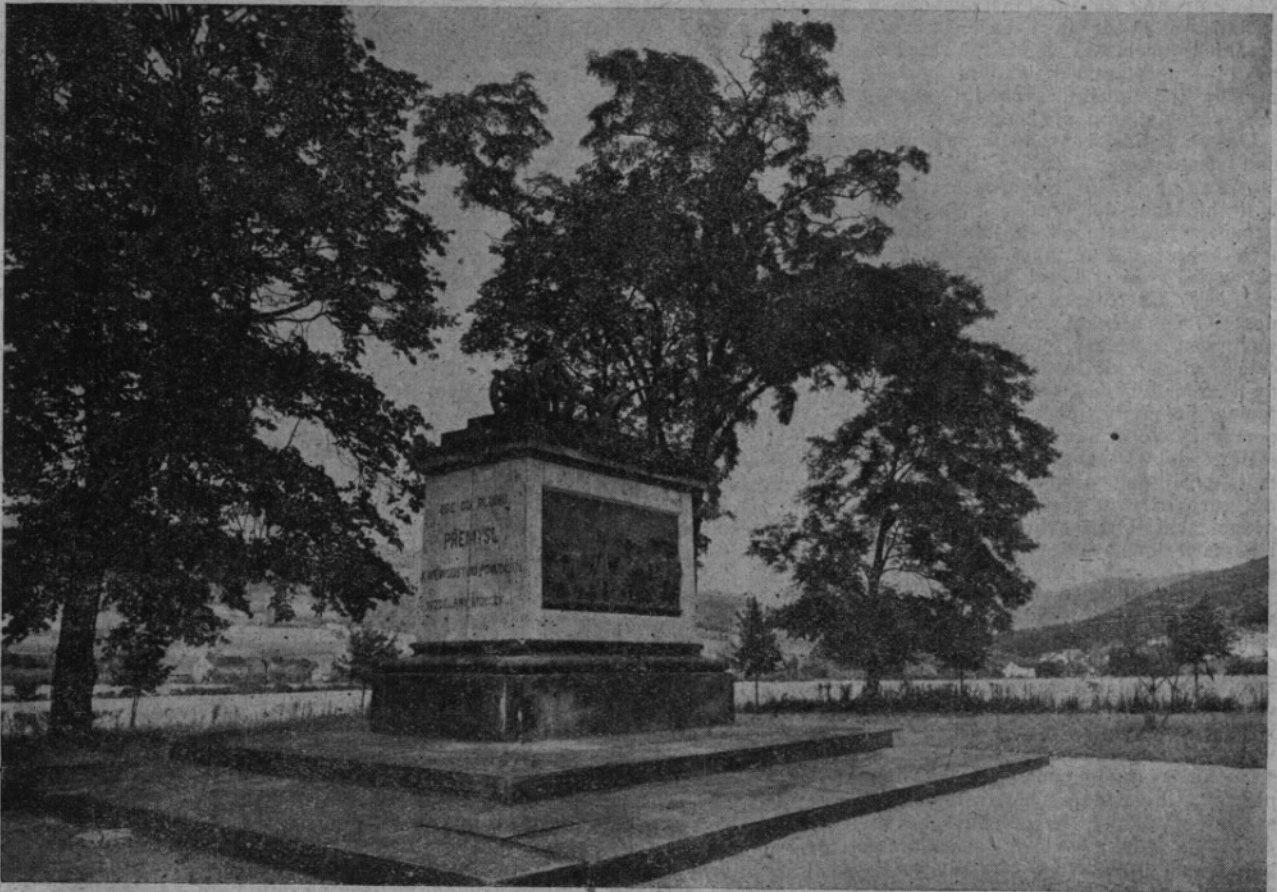
Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - Číslo 34.

V Ž a t c i dne 29. srpna 1947

Cena Kčs 2,—.

Dne 26. srpna 1945 konala se ve Stadicích první národní pouť k pomníku Přemysla Oráče, českého knížete z lidu. Historická půda zakladatele královského rodu v Čechách byla předána volyňskému Čechu, příslušníku čs. zahr. arm. gen. Svobody, Albertu Kubíkovi.

„A nejčestnější ze všech prací ta již koná pluh.“

K letošním dožínkám

„V potu tváří dobývatí budeš chléb svůj“ — platilo letos více než kdy jindy. Špatné klimatické podmínky, úmorná vedra, nedostatek prostředků, nové prostředí — to byly překážky, které překonával zvláště náš volyňský zemědělec, aby zajistil výživu pro příští rok nejen sobě a své rodině, ale celému národu, odkázanému i na výsledky jeho těžké dřiny.

Tyto výsledky jsou v různých kra-

jích republiky různé. Suchem byly postiženy všechny kraje, nejhůře ale okresy žatecký, podbořanský a kadaňský. Jsou místa, kde rolník nesklidil ani to, co zasil.

I v těchto krajích ponosou nejvíce následky neúrody reemigranti z Volyně, zvláště ti, kteří přišli později.

Je proto třeba již dnes apelovat na příslušná místa, aby byla podniknuta opatření pro zmírnění jejich výjimečně nepříznivé situace.

Věříme, že všem postiženým budou poskytnuty úlevy v plnění dodávek a že se jim dostane plné podpory naší vlády a spoluobčanů, kteří mohou pomoci.

Obracíme se zvláště na všechny Volyňáky v Čechách i na Moravě, aby nezapomněli na své bratry, kteří se shodou nepříznivých okolností octli v dočasné tísní. Hlaste se, kdo chcete a můžete jakkoliv pomoci. A nezapomínejte, že kdo rychle dává, dvakrát dává!

Letošní rok je pro zemědělce výjimečně nepříznivý. Neznamená to však, že máme zoufat nebo resignovaně všet hlavu. „Hodent jest dělník mzdy své!“ Kdo pilně a poctivě celý rok dřel, zaslouží, aby o něho bylo postaráno i když nepříznivé okolnosti zmařily výsledky jeho důležité a „nejčestnější ze všech prací“.

Svobodné slovo:

Dr Ladislav Gut

Poučení z Anglie

Naši přátelé v anglosaských zemích vyslovují někdy pochybnosti, zda je u nás opravdová svoboda, když jsme provedli znárodnění podstatné části svého průmyslu a když hospodářský život podrobujeme pevnému plánu. Tím hůře ovšem o nás mluví a píše ti, které nemůžeme na Západě mezi své přátele počítat. Mají pravdu ve svém tvrzení, že je u nás málo svobody pro směřování k socialismu? A snaží se svoboda a socialismus? Jde tu o jeden ze základních problémů současné společnosti — o otázku kolektivní poslušnosti a individuální svobody ve světě a v socialismu obzvláště.

Omezení lidské svobody není žádnou neobvyklostí. Začíná příchodem člověka na svět. Novorozeneč musí býti hlášen do úřední matriky a označeno jménem. V kulturních státech krátce na to musí se podrobiti očkování, v šesti letech jde do školy, pak čeká na chlapce vojenská povinnost. Občana čekají v životě daňová povinnost, volební povinnost kromě celé řady povinností jiných. Nabude-li majetku, je tento majetek, zejména nemovitý, podroben celé řadě omezení, většinou platných u nás ještě z doby Rakouska. Svě auto, letadlo, přijímač nebo vysílačku musí dát zaregistrovat. Nalezli bychom tisíce omezení lidské svobody, jimž podléháme zejména od chvíle, kdy opustíme práh svého bytu.

Omezení lidské volnosti tedy není nic nového a není nic nespřávného tam, kde toho žádá blaho celku. V socialismu je volnost podrobena omezení v hospodářském podnikání. Zároveň může nejvyšší novost tohoto opatření, což však nevyvrací jeho spravedlivost. Žádná země na světě neubrání se v krátké budoucnosti energickému plánování hospodářského života, bude-li se chtít vyvarovat periodických hospodářských krizí. Světové hospodářské plánování, prováděné v souladu s Organizací spojených národů může vnést do světa mnohý klidu a přispět k zachování míru.

Sami Angličané dostali se do situace, kdy musí velmi energicky plánovat svůj hospodářský život. Vedení je na dělnické vládě, avšak opoziční slovy poslance Stanleje přislíbila vládě podporu k opatření pro záchranu Británie. Vláda oznámila vypracování široce založeného plánu, zvýšení výroby, rozvoj výroby v koloniích, zvýšení pracovní doby, omezení dovozu, rozšíření vývozu, oběti zaměstnancům i zaměstnavatelům, kontrolu zaměstnanosti, zvýšení výkonnosti, omezení dovozu filmů a benzínu, omezení cest do zahraničí a kontrolu soukromých investic.

Přátelé i nepřátelé na Západě mohou vidět, že nejen trvalé a úspěšné plánování hospodářského života, ale dokon-

H. Vyškovská:

V pohraničí nesmí být místa pro Němce

Rudé právo, 22. VIII. 1947:

Mnoho českých lidí, kteří strávili dovolenou v českém pohraničí, vrátilo se s určitou dávkou zklamání nad tím, že se tam setkali ještě s velikým počtem Němců. Ještě většího zklamání dožije se ten, kdo bude zkoumat podrobně minulost těchto Němců a příčiny jejich pobytu v našem pohraničí. Nalezne mezi nimi mnoho významných příslušníků Henleinovy strany, německé armády, SA a SS. Zjistí, že urostlá germánka je naprosto „nepostradatelnou“ v kuchyni lázeňského hotelu, nebo v kanceláři továrny pod „národní správou“. Bývalý volební kandidát Henleinovy strany je „nepostradatelným“ v „důležitém“ průmyslovém odvětví — krajkářství. A najdete i základy, kde je Němec naprostým pánem, protože národní správce tomu nerozumí.

Při dotazech u bezpečnostních referentů místních a okresních národních výborů slyšíte jen zatrpklé stížnosti na Čechy, kteří se Němcům zastávají a je chrání. Bezpečnostní referent nařídí odsun a národní správce poradí Němci, aby se nehýbal. A když bezpečnostní referent odsuní i proti vůli těchto „dobrých vlastenců“ prosadí, pak běda mu. Vrhne se na něj zástupci soc. dem., nár. soc. i lidovců. Je mu, jako v případě jabloneckého bezpečnostního referenta Škarvady vyslovena nedůvěra členy ONV za nár. soc., soc. dem. a lidovce a soc. dem. poslanec Veverka napíše dokonce, že Škarvada, vyznamenaný nejvyšším španělským vyznamenáním a účastník zahraničního odboje, je vlastizráde.

Pravda, němečtí dělníci jsou často výhodnější pracovní silou než Češi. Mají často větší pracovní zkušenost a nemají takové mzdové a sociální nároky jako čeští dělníci. Prostě — vyplatí se. To však ještě zdaleka neznamená, že jsou nepostradatelní. Ziskuchtivost a prospěchářství, které bylo hlavní příčinou kolaborantství za okupace, nesmí rozhodně dnes brzdit budování bezpečnosti našeho státu.

Nelze prostě dopustit, aby v našem

pohraničí žili lidé, kteří již jednou vytvořili předvoj hrobařů republiky. České pohraničí, které má být obrannou pevností, nemůže být prolezlé pátou kolonou bývalých henleinovců a gestapáků.

Nelze dále připustit, aby v době, kdy čeští lidé obětují svoji dovolenou práci v dolech a na polích, aby v době, kdy tyto základní složky našeho národního hospodářství pocíťují přímo zoufalý nedostatek pracovních sil, válely se doslova desítky tisíců Němců v krajkářském, květinářském a jiném „vele důležitém“ odvětví našeho průmyslu. Nelze připustit, aby v době, kdy naše zemědělské ženy padají únavou pod nesmírným břemenem práce, setrvaly tisíce Němců v sladké nečinnosti pouze proto, že v nich některý dobrý „vlastenec“, často i ženatý, našel zalíbení.

Velikou vinu na tom, že dva roky po hrozném okupaci nalézají již Němci ochranu českých lidí, nese bezesporu také průběh národní čistoty. Proč by ti, kteří pro své osobní blaho beztržně kolaborovali za okupace, nechránili dnes opět z týchž důvodů Němce a neprováděli opět vlastizrady? A jako v průběhu čistoty, nachází i dnes ochranu zástupců některých politických stran.

Nechceme-li, abychom připravovali půdu pro nový rok 1938, musíme jednat včas a trochu rázněji, než úřady první republiky. Bezpečnostní referenti, kteří konají poctivě svou povinnost, musí být plně podepřeni a ne ostouženi a pranýřováni. Přísné potrestání mají být naopak ti, kteří zdržují bezdůvodně Němce na místech pracovních nedůležitých, ale z hlediska bezpečnosti významných. A potrestání měli by být i ti zástupci politických stran, kteří celou tuto vlastizrádnou činnost podporují.

Jsmo přesvědčeni, že se pak počet „nepostradatelných“ zmenší v krátké době na minimum, zvláště tehdy, jestliže také ministerstvo vnitra a průmyslu překontrolují i případy těch, kteří již jako „nepostradatelní“ byli potvrzeni.

ce překonání dočasné krise vyžaduje pronikavé omezení hospodářských svobod. My socialisté vidíme spolehlivou cestu k hospodářskému blahobytu v trvalém plánování hospodářského života státem. Pokládáme za nejlepší typ hospodářskou soustavu smíšenou, kde podnikání veřejné je doplňováno podnikáním soukromým a kde oba typy žijí rovnoprávně vedle sebe vzájemně a organicky se doplňují a postupují.

Lidskou svobodu neohrožuje státní zasahování do hospodářského života. Naopak cílem tohoto plánování je osvobození člověka od strachu z nezaměstnanosti, bídy, hospodář-

ských krizí a mezinárodních konfliktů. Omezení volnosti je spravedlivé tam, kde nižší zájem je podroben vyššímu. Zodpovědní otázky o svobodě a socialismu leží jinde, a to v demokratickém směřování a cestě k socialismu. Svoboda bude potud, pokud občané ve svobodných a tajných volbách budou se moci vyslovit o politických programech a pokud bude ústavně zaručeno právo na odchylné mínění a na organizovanou opozici. Podle našeho programu je to demokratické zařízení s více než jednou politickou stranou. To je československá odpověď na otázku svobody v socialismu.

Statek ve Stadicích, okr. Ústí nad L., odkud pocházel Přemysl Oráč. Jeho majitelem je nyní Albert Kubík, volyňský Čech, zahraniční voják.

Volyňský rolníku, buď hrd na svůj původ!

První panovnická dynastie česká jest původu rolnického a první české kníže — Přemysl Oráč — přímo od pluhu zasedl na stolec knížecí. Tento pocházel ze Stadic. Stadice a grunt, z něhož Přemysl Oráč vyšel, byly hrdým symbolem nekompromisního českého selství, které po několik století bylo udržovatelem českého jazyka a vědomí. Také na Volyni volyňský sedlák byl pilířem národního českého života, jeho udržovatelem, rozhojňovatelem a věrným strážcem.

Jestliže nová, lidová a demokratická, svobodná republika učinila dědicem gruntu Přemyslova volyňského Čecha br. Alberta Kubíka, je v tom velké uznání díla volyňského rolníka a velký příslib do budoucna. A také závazek volyňského sedláka k národu.

Rolníci svěřil Bůh půdu, aby ji svou lopotnou prací učinil plodnou a schopnou živiti jeho rodinu a státi se členů národa. Není na světě důležitějšího povolání nad povolání rolníka, neb z jeho práce a mozolů

udrzuje se život lidstva. Je sice těžké, snad nejtěžší povolání, ale při pomýšlení na to, že jeho pilnými rukama prochází nevyčerpatelné zdroje národního života a síly, naplňují každého příslušníka tohoto stavu hrdostí a pýchou. Také vědomí, že sedlák je svým pánem od meze až k mezi, že je to jeho, že mu nemá na jeho nikdo co poroučeti a po splnění svých povinností vůči státu a bližnímu nejlépe může využití svobodu demokracie.

Volyňský sedlák bude věrný vždy půdě české, po dlouhých stoletích do jeho rukou navracené, bude ji milovati tak, jak tomu bylo na Volyni, dá jí svou lásku a ona bude mu matkou a živitelkou. Bude ji tak pečlivě obdělávati, jak činil po dlouhá léta v cizině, neb jen tak stane se pohraničí českému svobodnému lidu tím, čím má být. Nikdy a nikde ji nezradí, dá jí vše, co ona bude potřebovat a ona zase jemu mnohonásobně se odmění. Letošní těžký rok nesmí být hrobem, ale zkušebním krokem, který volyňské jméno znovu oslaví. J. Dušek.

Sucho zavinilo malou sklizeň na Žatecku

Dlouho marně očekávaný dešť nepřišel a dnes je pohled na pole skutečně žalostný. Travnaté stráně jsou vypáleny, jetele a piciny zaschlé a úroda značně utrpěla. Průměrný výnos z jednoho hektaru je u žita 7.5q, u pšenice 10.5, u ječmene 1.5, u ovsa 9 q. To je ale průměr z celkové sklizně. Najdeme někde i obce, kde je výnos také pouhé dva až čtyři centy. To jsou na příklad Čejkovice, i když byly postiženy krupobitím. Podívejme-li se na Tvršice, Žabokliky, Chbany, Stránky, Křtín, Sedčice, Větrušice, Veletice, Staňkovic a Lišany u Žatce, činí zde výnos nejvýše

šest centů z hektaru. Zemědělské oddělení ONV provádí právě odhad výmlatu, aby tak mohl být zemědělcům předepsán jen takový kontingent, který může skutečně splnit. Zatím co východní část okresu dopadla se sklizní letos doslova uboze, západní a severozápadní část má situaci poněkud lepší. Nejlepší úroda v okrese byla v Třískolupech, Blažimi, Vyškově a Počeradech, kde je vesměs výnos z hektaru patnáct centů. Nyní, kdy pomalu končí léto, je třeba již přemýšlet o pomoci těm krajům, které byly postiženy suchem.

RNDr Frant. Stuchlík

Proč je letos sucho?

Mimořádný suchý ráz jarních i letních měsíců způsobil, že letošní úroda bude v našich krajinách podprůměrná. Jednotlivé vpády vlhčího oceánského vzduchu na pevninu byly letos oslabeny a netrvaly dlouho, takže počasí jeví již od dubna suchý ráz. Jen místní poruchy způsobily ojediněle prudké deště (na př. v Praze napršelo za 1. července až 90 mm, což je množství, které přesahuje značně normál celého července), ale tyto náhlé a prudké červencové přívaly úrodě mnoho neprospěly a někde ji i dále poškodily (na př. na Prachaticku a již. Slovensku). Klidných a déletrvajících dešťů spojených s přechodem frontálních poruch bylo letos nápadně málo. Co je toho příčinou a potrvá tento sušší ráz počasí i dále?

Na tyto otázky meteorologie nemůže odpovědět sice bezpečně a s jistotou, přesto však může nás historie povětrnostních záznamů a situací povětrnostních v Evropě v mnohém poučiti.

Jako se výrazné období v deštových srážkách letních měsíců jeví se ve střední Evropě zvláště období šesti let, po nichž se téměř pravidelně ukazuje značná úchylna a sklon k suchému počasí. Řada míst ve střední Evropě konajících srážková pozorování již 60 až 80 let, podává důkaz o tom, že vždy po šesti letech bývá léto více méně suché. Tato záporná úchylna v množství srážek činí u mnoha stanic v průměru asi 25%. Čili o čtvrtinu srážek spadne méně, než činí normál letních měsíců. Také počet dnů s deštěm klesá značně pod normál. Naproti tomu v teplotě jeví se odchylka ve smyslu kladném, t. j. tato sušší léta mají nadnormální teploty. Úchylna připadá právě na letošní rok!

Ačkoliv důvody pro tuto mimořádně sníženou deštivost vždy po šesti letech nejsou zatím známy — je tu snad souvislost se stejným dlouhým šestiletým obdobím v kolísání zemské osy — nutno s pravděpodobností tohoto úkazu počítat, neboť je to fakt zjištěný z dlouhé řady záznamů a na velké ploše střední Evropy.

Zajímá nás zajisté, kdy počasí doštane ráz jiný, t. j. vlhčí. Není to pravděpodobné ani pro měsíc září, neboť tento měsíc bývá u nás měsícem s nejménějším počasím (má u nás nejmenší počet srážkových dnů i nejmenší oblačnost) a není tedy zatím vyhlídka na trvalou změnu. Přesto je možné, že se přechodně vyskytnou deštivější dny mezi 15. až 25. srpnem, kdy statisticky stoupá deštivost v českých zemích. Nutno však počítati s tím, že se celkově suchý ráz počasí nezmění před koncem září.

Antonín Mach, Stará Lhota 28, pošta Nýrsko, hlodá Bohumila Macha, poslední bydlisté Dubno.

Albert Kubík, vol. Čech, zahr. voják, držitel statku ve Stadicích, odkud pocházel první český kníže — Přemysl Oráč.

Volyňský Čech pracuje na půdě Přemysla Oráče

Držitelem pole Přemysla Oráče je Albert Kubík, volyňský Čech, desátník Svobodovy armády. Jeho rodiče jsou Češi, pocházející z těch českých vyhnanců, kteří po bitvě na Bílé hoře v roce 1620 počtem 40.000 museli s J. A. Komenským rázem opustit vlast. Putovali přes Polsko (Lešno) a Německo. Němci je nepřijali. Z Německa přes Tábor putovali zase do Polska. V Polsku nedaleko Lodže založili osadu Zelov. Děd Alberta Kubíka — Bedřich Kubík — měl nedaleko osady Zelova hospodářství. Bylo jich devět dětí. Hospodářství zůstalo jednomu. Ostatní museli do zaměstnání. Otec A. Kubíka — V. Kubík — bydlel v Lodži. V r. 1909 jeho rodiče Anna a Vilém Kubíkoví s malým synem Albertem (tříletým) se přistěhovali na Volyň. Na Volyň v obci Michajlovce, okr. Rovno, měl hospodářství. Bylo jich šest sourozenců — tři bratři a tři sestry. Otec, Vilém Kubík, zemřel v r. 1934 ve stáří 54 let, protože měl podryté zdraví I. světovou válkou. Sloužil v čs. legiích prvního odboje. Matka, Anna Kubíková, roz. Veselovská, zemřela v r. 1945 ve stáří 60 a půl roku. Bratři Alberta Kubíka, Dobroslav a Oldřich, byli v čs. zahr. armádě v SSSR, nyní jsou oba invalidy. Sestry, Evženie, Anna a Olga jsou již také v Československu. Muži jejich jsou taktéž vojáci čs. armády v SSSR. Evženie a Anna mají hospodářské usedlosti ve Stadicích. Dobroslav a Oldřich Kubíkové bydlí též ve Stadicích.

J. V. Sládek:

Píseň o naší práci

Nepřátelské chmurné sbory
obklopují nás,
jako když se mraků hory
kupí v letní čas.
Na poli žnec v potu, znoji
po celý den žal,
teď jak přimražený stojí,
hledí v mračnou dál.
Oral, sil a vláčel v poli,
teď je zralý klas —
zavez' by jej do stodoly,
kdyby dal Bůh čas!

Ale mraky ty se šinou,
z krup již vane mráz; —
těžká krupěj, — teď se řinou
v dol jak přival v sráž.
Role pustá, klasy zbity;
Bůh nepomoh' přec.
Ale jako v půdu vrytý
v lán svůj hledí žnec.
Oral, sil a vláčel v poli,
nesžal ani klas —
zajde pro pluh do stodoly,
bude orat zas!

Dne 31. VIII. t. r. dožívá se 50ti let obětavý pracovník pro věc volyň. Čechů Josef Kazda z Radičevsi. Blahopřejeme mu upřímně k jeho narozeninám a přejeme, aby byl ještě dlouho v plné síle a dočkal se zasloužené radosti, kterou mu tvrdý osud stále upíral. Redakce a administrace.

K 50. narozeninám Josefa Kazdy z Radičevsi u Žatce

Josef Kazda se narodil v Horodnici u Lucka na Volyňi 31. VIII. 1897.

Obecnou školu vychodil v Novokrajevě, měšťanku na Hlinsku, později prodělal korespondenční zemědělský kurs jménem „Stanislava Stašica“, který se skládal ze 22 lekcí. Později se věnoval zemědělství. Ve světové válce 1914—18 se zúčastnil jako 18letý I. odboje. Byl zařazen u 2. pluku v 6. rotě, s úspěchem ukončil ruskou poddůstojnickou školu, na jednom průzkumu silně omrzl na nohách, pročež byl odeslán na léčení do Tveri (dnešní Kalinin). Po ukončení války se J. Kazda navrátil na Volyň, kde vypořádával rodičům v hospodářství.

R. 1921 se J. Kazda oženil a začal provozovat hospodářství samostatně. Byl stálým členem České matice školské. V r. 1928 se zúčastnil zájezdu na Výstavu soudobé kultury v Brně. Z iniciativy J. Kazdy povstalo v Novokrajevě Hospodářské družstvo (Kůlko rolníče), kterého byl po celé desetiletí předsedou. O něco později z jeho podnětu bylo založeno „Kolo hospodyněk“ a celá řada užitečných a poučných kursů a přednášek pro zemědělce a hospodyňky.

Nastaly osudné dny druhé světové války. Josef Kazda organizován v „Blaniku“ (illegální odbojová organizace) okamžitě vstupuje se svým jediným synem Václavem do druhého odboje, kde byl zařazen jako velitel transportu 3. pol. praporek I. čs. sam. brigády, kde prodělal celé tažení Dukelským průsmykem až do vítězného zakončení války.

V druhém odboji ztratil J. Kazda 2 děti; 19letou dceru Jiřinku a 22letého i syna Václava.

Po vítězném zakončení války nastává nová práce s osídlováním vojáků příslušníků zahraniční armády a s repatriací rodin z Volyň. Josef Kazda jako člen Ústředního výboru pro osídlování jest jmenován jako zemědělec osidlovacím zemědělským referentem při vojenském útvaru v Žatci, pro osídlování ve 26 okresech Čech a Moravy.

Pro uskutečnění a urychlení osídlení a repatriace J. Kazda společně s jinými vykonal mnoho cest do Prahy, kde se vyjednávaly tyto otázky.

Po ukončení osídlování vojáků byl J. Kazda demobilisován a věnuje se svému hospodářství, které má společně se svým zetěm Václavem Šebkem, při čemž i nyní zastupuje volyňské Čechy na různých místech: jako člen ORK, člen dozor. rady Okresní družstevní mlékárny, člen představenstva družstva pěstitelů chmele, člen výboru SČV a na různých jiných místech.

-re.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Berní správa v Žatci upozorňuje, že pro naléhavé úkoly v otázkách měnových nemůže ve dnech neúředních přijímatí neobeslané strany. Občané, kteří nevyhoví této naléhavé výzvě, vystavují se nebezpečí, že je nebude možno v neúředních dnech vyřídit.

Úřední dny pro strany jsou pouze v pondělí, ve středu a v pátek do poledne od 8 do 12 hodin.

Podatelna přijímá veškerá podání denně od 8 do 12 hod. a od 13 do 17 hodin.

VOLYNSKY ZPRAVODAJ

Zprávy svazu

Dosídlení volyňských Čechů.

Jak jsme psali v předposl. čísle V. stráže, je dosud neosídleno na 700 rodin vol. Čechů, kteří jsou většinou u svých příbuzných a čekají, až se „něco uvolní“. V okresech, kde počet vyčkávajících na osídlení není příliš vysoký, je naděje, že se dočkají umístění. Hůře vypadá situace na Moravě v okr. Sternberk, kde je dosud 128 rodin neumístěných, v okr. Mikulov 79, Šumperk 56, Zábřeh 42, Nový Jičín 51.

Z ohledu na tento stav věci pozvalo min. zemědělství naše zástupce na poradu do Prahy, kde byl dohodnut následující postup:

Svaz Čechů z Volyně zjistí počet, jména a prozatímní bydliště všech dosud neosídlených volyňských Čechů, kterým navrhne možnost osídlení v jiných okresech. Ministerstvo zemědělství přikáže potom OKMZ v těchto okresech, aby osoby navržené pro osídlení v tom kterém okrese byly přednostně osídleny před všemi jinými uchazeči.

Podle sdělení zástupců min. zemědělství je toto poslední ústupek našim požadavkům o přednostní osídlení a posledním opatřením pro urychlení tohoto osídlení. Je v proudu reemigrace z Rumunska, a proto nechť vol. Češi využijí této příležitosti.

Svaz Čechů z Volyně rozesílá zájemcům o osídlení příslušné dotazníky, které po vyplnění buďtež ihned vráceny. Kdo z dosud neosídlených neobdrží tento dotazník do konce tohoto týdne, nechť o něj požádá SŮV v žatci.

Jsmo přesvědčení, že tato akce pro urychlené dosídlení vol. Čechů bude mít plný úspěch a děkujeme ministerstvu, zemědělství za pomoc.

J. ca.

Pomůžeme dolům. Situace v těžbě uhlí je stále těžká a pro její úspěšné zvládnutí bude třeba pochopení, dobré vůle a účinné pomoci mnoha lidí. Volyňští Češi, kteří ne slovy, ale skutky umí dokázat svůj kladný poměr k budovatelskému úsilí celého národa, nebudou nečinně přihlížet, když je třeba pracovat. Po zakončení podzimních zemědělských prací zorganizuje proto Svaz Čechů z Volyně uhelnou brigádu, která také přispěje k vyřešení těžké situace v dolech. Část výtěžku uhlí bude darována vdovám a sirotkům po padlých z Volyně. Tím také jim dokážeme, že máme pro ně nejen slova uznání a lítosti — ale pochopení pro jejich potřeby. Přihlášky pro první volyňskou uhelnou brigádu přijímá Svaz Čechů z Volyně v žatci. Podrobnosti o podmínkách v příštích číslech V. S.

J. ca.

Ze žateckého kursu
pro učitele-repatrianty

Správa kursu připravila pro posluchače na neděli 17. srpna t. r. příjemné překvapení. Objednala dva autobusy ČSD, jimiž byl podniknut vlastivědný rekreační zájezd do Karlových Varů.

Výletníci — jejichž nálada byla skvělá — shlédli v doprovodu obětavých karlovarských učitelů (p. řed. Průša, pí Kučerová, pp. Kubišta a Najman), jakož i referentů ONV pp. Hříšného a Kučery naše největší lázeňské město, prošli se po kolonádě, u pramene vyslechli pověst o objevení horkého vřídla, pokochali se památkami na cara Petra Velikého, navštívili pravoslavný kostel, „Vyhliďku přátelství“, „Jelení skok“ a poobědvali v největším středoevropském hotelu „Pupp“.

Odpoledne opět v doprovodu milých přátel byl podniknut výlet přes Jáchymov a Boží Dar na Klínovec, odkud po veselém odpoledni se výprava vrátila zpět do Karlových Varů.

Večer shlédli volyňští učitelé v ohromném přírodním kinu pro 10.000 návštěvníků festivalový film Monsieur Verdoux.

Zájezd splnil cele své poslání, poučil i pobavil a zanesl do sledu příprav k nostrifikačním zkouškám příjemné osvěžení.

Kurs bude ukončen tento týden zkouškami, jež většina frekventantů bude konat v pátek a v sobotu před žateckou zkušební komisí pro učitelství na školách obecních.

Zprávy redakce

Rubrika „In memoriam“. Počínaje 36. číslem Věrné stráže, které vyjde 12. září t. r. budeme uveřejňovat v rubrice „In memoriam“ jména a fotografie padlých volyňských Čechů, vzpomínky a vyprávění jejich kamarádů. Poněvadž nemáme po ruce všechny potřebné údaje, prosíme, aby nám bývali předsedové zájmových skupin neb kdokoli jiný zaslali úplný seznam padlých kamarádů z jejich obce s těmito daty: jméno a příjmení, rok a místo narození, bydliště na Volyni, zaměstnání, rodinný stav (svob., žen.), počet dětí, u které jednotky sloužil, kdy a kde padl, za jakých okolností, čím se vyznamenal a j. Seznam budíž pořízen v tom časovém pořadí, jak dotyční padli. Prosíme o urychlené zaslání na adresu redakce do žatce, nejpozději do 8. září. Kdo by chtěl při vzpomínce na padlé uveřejnit jejich fotografie, nechť je včas zašle administraci a zároveň poukáže 100 Kčs na vyhotovení štočku. Kdo má jakékoliv záběry z bojů (fotky) o dukelský průsmyk neb pozdější, nechť je laskavě přijejí na krátkou dobu administraci.

J. ca.

Líbí se vám Věrná stráž? Náš časopis má před sebou nemalé úkoly. Dosavadním nejdůležitějším jeho posláním bylo a je informovat volyňské Čechy s hlediska jejich společných zájmů a způsobem nejpřístupnějším jejich mentalitě o všem, co je pro ně životně nejdůležitější. Reemigrace, osídlování, práva a povinnosti, vyhody pro repatrianty, finanční otázky, úvěry, soc. zápůjčky, investiční úvěry, náhrada za majetek zanechaný na Volyni a mnoho jiných otázek je středem naší pozornosti. Nebylo proto zatím dobře možné věnovat dostatek místa jiným důležitým otázkám světovým, vnitropolitickým, hospodářským, sociálním a kulturním. Od Nového roku 1948 hodláme rozšířit a obohatit Věrnou stráž tak, aby se stala nepostradatelnou příručkou, rádcem a pomocníkem, vychovatelem i kamarádem všech vol. Čechů a jejich přátel.

Chceme však znát i vaše mínění a přání, a proto prosíme každého, kdo má opravdový a upřímný zájem o náš časopis, aby nám odpověděl na tyto otázky:

1. Líbí se vám Věrná stráž?
2. Hodláte si jí předplatit i pro příští rok?
3. Vyhovuje vám obsahem, úpravou a formátem?
4. Co se vám u Věrné stráže nelíbí?
5. Co navrhuje k jejímu zdokonalení, aby opravdu sloužila všestranným zájmům všech vol. Čechů?

Jsmo přesvědčení, že se nám tímto způsobem dostane mnoho cenných námětů, které budou náležitě zhodnoceny a uplatněny k prospěchu všech našich čtenářů. Děkujeme. Redakce a administrace.

Co je s pachatelem zločinu v Novém Malíně? 13. července t. r. byl spáchán hanebný zločin na pomníku malínských mučedníků v Novém Malíně, okr. Šumperk na Moravě. Nejen volyňští Češi, ale celá veřejnost byla pobouřena tímto neslychaným vandalismem. Na dopadení pachatele byla vypsána odměna 10.000 Kčs. Bezpečnostní orgány zahájily ihned vyšetřování. O výsledku nebyla dosud podána zpráva. Ptáme se proto příslušných činitelů, jak daleko pokročilo pátrání a jaké jsou jeho výsledky? J. ca.

Co na to řekne MNV v žatci? V žatci prosperuje velmi dobře několik papírnictví. Zvláště dvě největší, která jsou přímo na náměstí. A právě těmto „s jídlem přibývá chuti“. Dobrovolně se zřiká nár. správy nad menším papírnictvím a obchodem s hudeb. nástroji p. Švenda ve prospěch vol. Čecha. A to se nelíbí dvěma velkým firmám na náměstí, které podaly žádost na MNV, aby papírnictví, které dosud spravoval p. Švenda, bylo zrušeno!! Nevěříme, že MNV vyhovějí jejich žádosti, ale ptáme se, jakými „důvody“ motivují svou žádost? Že by špatně chápanými slovy Pisma: „Majícimu bude dáno“?

J. ca.

Tribuna volyňské mládeže

Volyňská mládež se organizuje

Den 17. srpna 1947 je památným dnem pro volyňskou mládež, osídlenou v okrese Nový Jičín. V tento den byl založen odbor mládeže při Svazu Čechů z Volyně, okresní odbočka Suchdol n. O. Opisují Vám průběh této ustavující schůze.

Byla krásná srpnová neděle, sluněčko svítilo, jako by zdravilo naši mládež. Kolem 15. hod. začíná u budovy S. Č. z V. okr. odb. v Suchdole n. O. býti rušno, sjíždí se volyňská mládež z celého okresu Novojičického; aby si zvolila své zástupce, kteří ji budou zastupovat ve veřejném životě. Přesně v 15. hod. schůze začala. Přítomně uvítal předseda odbočky br. Valerian Klaban, poté promluvil jednatel odbočky Václav Dubec. Mimo jiné pravil: „Sestry a bratři, vítám Vás všechny do řad odborů mládeže při S. Č. z V. Svým vstupem dokažte, že jste hodni naší slavné a mohu říci heroické tradice. Je přímo naší povinností tuto tradici, kterou jsme si přinesli z Volyně, neposkvrniti a udržeti ji a předati pokolení dalšímu, které přijde po nás, aby i potom národ věděl, že to byli volyňští Češi, kteří proslavili české jméno v bratrských zemích polské a ruské a že to byla malá menšina Čechů na Volyni, která dala 12.000 bojovníků, kteří bojovali proti odvčkému nepříteli slovanstva: hitlerovskému Německu, a milované vlasti přinesli svobodu.“

Dále promluvil styčný důstojník S. Č. z V. v okrese Nový Jičín ppor. Josef Stehlík o povinnostech volyňské mládeže ve vlasti. Ke konci pravil: „Na Volyni byli jsme zvyklí jen a jen na tu dřinu a málo bylo těch, kteří zasahovali do veřejného života. Nyní zde ve vlasti musíte samozřejmě pracovat, ale také musíte zvednout hlavy a organizovat se, abyste dokázali, že nejste pozadu za mládeží místní. Proto vítám a zdravím Vaši organizaci a do další práce Vám přeji mnoho zdaru.“

Jako další jednání byla volba předsednictva, výkonného výboru odboru mládeže při S. Č. z V. okr. odbočka Suchdol n. O. Poté zazněla naše hymna, kterou byla ukončena první ustavující schůze. Po schůzi byla zábava, mladí se pobavili a zatančili v zahradní restauraci „v Zátiší“ a potom se všichni rozjeli domů.

A já jen dodávám — bude-li všechna mládež taková, jako je naše z Volyně, nemusíme se o svou budoucnost obávat. Váš krajan.

Volyňská mládež v Praze

Ještě nedoznely radostné akordy projevu v Jesenici a již v pondělí 18. VII. 1947 ve 4,45 hod. odjížděla volyňská studentská mládež do Prahy. Vedoucími výpravy byl J. Dušek, prap. Ohrabka a por. Štengl. Hned po příjezdu do Prahy bylo navštíveno nár.

museum a reemigrační odbor min. soc. péče, který nám tolik pomáhá.

Po krátkém občerstvení vykonali jsme okružní jízdu k prohlídce Prahy, která trvala až do večera a která byla pro všechny něčím nekoněčně krásným, na co se nikdy nezapomíná. Místa, posvěcená písmem dějin, napsala v duších volyňské mládeže tu nejkrásnější stránku. Pražáci nás zvědavě okukovali a největší pozornost jsme vzbudili, když jsme přišli do barákového tábora v Dáblicích na noc. Tam nám min. soc. péče poskytlo dočasně prostý, ale přece jen milý útulek. Unava prvého dne spánkem zmizela a ráno v 9 hod. již stála celá výprava před min. soc. péče, kde bylo upřímné a srdečné přijetí zást. p. ministra Drem Popelem a přednostou odboru Vomačkou. Po upřímných slovech jásala vol. mládež nadšeným zpěvem slovanských písní (českých, ruských, ukrajinských a polských).

Z min. soc. péče pak odebrala se část účastníků vzdáti hold ministru národní obrany, otcí Volyňských, arm. generálovi Ludvíku Svobodovi, za jehož nepřítomnosti byla přijata st. taj. Lichtnerem. Přijetí toto bylo nesmírně krásné a všichni účastníci byli pohostěni. Současně konala se prohlídka pravoslavného katedrálního chrámu, kde volyňskou mládež ochotně provedl farář Leixner a 7letá delegace byla přijata arcibiskupem Jelevferijem v pravoslavné kapli na Olšanech. Přijetí bylo nesmírně laskavé. Po 12. hod. pak byla audience u velkého přítele Volyňských arcibiskupa Dra Berana, který promluvil k mládeži, která také zazpívala. Po audienci konala se prohlídka Petřina, večer pak dospěli navštívit divadlo. Poslední den přijati s nelíbenou upřímností projevy předsedy Švihovského a taj. Andrlíka. Mnohé oko až zaslzelo při sejiti se s tak zasloužilým a velkým volyňským krajanem. Jeho slova byla prostá, upřímná a zavazující. Také slova vyslance Šeby byla krásná.

Odtud jelo se ještě laskavostí ČUZ do zoologické zahrady, a po občerstvení pěčí ČUZ zpět do Jesenice a druhý den do svých domovů, které jistě budou prozářeny jasem šťastně prožitých dnů v matičce Praze.

Pozdrav. Frekventanti Doplnovací a rekreační školy v Jesenici vydali k Národní slavnosti volyňské mládeže v Jesenici, která se konala na ukončení prvého běhu školy, svůj leták ve formě časopisu, který vzbudil velkou pozornost. Kdo má zájem, nechť si o něj napíše Odboru volyňské mládeže, Žatec 199.

První odbor volyňské mládeže na Moravě. Pronikavý úspěch volyňské mládeže a slibu věrnosti v Žatci vyvolává v řadách volyňské mládeže živý ohlas. Krásné volyňské Dožinky v Šoběchlebech, velká slavnost v Jesenici, založení studentských domovů vol. mládeže, doplnovací škola, soubor volyňské mládeže atd. jsou dokladem toho. A i sesterská Morava již učinila začátek. Dne 17. srpna 1947 konala se ustavující schůze okresní

odbočky volyňské mládeže při SCV v Suchdole nad Odrou, kde stávala první odbočka Svazu na Moravě. Předsedou byl zvolen obětavý a nadšený volyňský pracovník Klaban Valerian, místopřed. Stanislav Kabát, jednatelem br. Václav Dubec. Blíží se vlastní zprávě.

Volyňským studentům a studentkám! Vzácným pochopením ministerstva soc. péče bude uskutečněn pravděpodobně domov i pro volyňské studentky. Kterých je přihlášeno 23. Domov pro chlapce se rozšiřuje díky vzácnému pochopení p. předsedy MNV F. Maláta, který slíbil nám náhradu za dům 1.400. Všichni, kdož budou v Žatci studovat, hlaste se v Kruhu přátel vol. Čechů u br. Duška.

Děkujeme. Studentský domov KPVC v Žatci děkuje panu předsedovi MNV a radě MNV v Žatci za darování letních látek pro potřebné volyňské studenty.

Mistr Libovický volyňské mládeži. Krajan světového jména, který pro věc dovede pracovat, slíbil volyňské mládeži, že se ujme vedení jejího uměleckého souboru, jehož základ byl položen v Jesenici a jenž v Praze při různých vystoupeních získal mnoho sympatií. Věříme, že pod vedením obětavého a tak zkušeného mistra volyňská mládež uplatní se i na fóru mezinárodním.

Dismanův soubor a my. Volyňská mládež v Jesenici navázala vřelé styky s Dismanovou mládeží známou z čs. rozhlasu. Závodila s ní na poli tělovýchovném a získala 4 první ceny. Na poli osvětovém byla proti ní slabá, ale přece jen schopná soutěže. Styk volyňské mládeže s Dismanovci jí velmi prospěl, zdvihl její sebevědomí a ukázal jí, co mládí dovede, když chce.

Co budeme čísti?

V diplomatických službách ČSR. Napsal Rudolf Künzl-Jizerský. Kniha má 304 strany formátu 13×21 cm. Cena brož. 95 Kčs. — Vzpomínky diplomata bývají obyčejně zajímavou četbou. I tyto paměti obsahují některé podrobnosti o zákulisí diplomatických jednání v mezinárodní politice, jak je nasbíral vyslanec Künzl-Jizerský za 20 let své služby za hranicemi. Pisatel navíc výstižně charakterizuje významné osobnosti a seznamuje čtenáře důkladně s prací diplomata. Tuto knihu by si měl přečíst každý, kdo se zajímá o poměry v mezinárodní politice v letech, která předcházela znásilnění Československa nacistickým Německem.

* Na východ od Labe. Napsal Josef Müldner. Cena brož. 115 Kčs, váz. 135 Kčs. — Sienkiewicz v „Křivkách“, Jirásek v „Proti všem“, Hoffmeister v dvoudílném díle „V kolébce Praslomanstva“ oživil v mohutných románových freskách jednotlivé stupně vývoje a boje slovanských kmenů o jejich bytí a nebytí. Sovětský krásný film „Alexandr Něvský“ je jiným poutavým pohledem do slovanské minulosti. A na tuto velkou a sláv-

nou uměleckou tradici navazuje Müldner, když úchvatně líčí vyhlazovací boj Germánů proti polabským Slovanům. Jeho vyprávění je plynulé, psané prostě, přece však tak poutavě, že strhuje a uchvacuje — a vše to tou nejlepší češtinou.

*
Obě knihy patří do každé veřejné i soukromé knihovny. arc.

Různé zprávy

ZÁPIS DO MĚSTSKÉ HUDEBNÍ ŠKOLY V ŽATCI

se koná od 1.—5. září 1947 vždy od 16—19 hod. v kanceláři hudební školy, Husova tř. 1007 (za evang. kostelem), telefon 232.

Vyučují osvědčení odborníci, absolventi konservatoře, resp. se státní zkouškou.

Přijati budou začátečníci i pokročilí - věková hranice 9 let (zvláště nadání 7 let) -, kteří při zkouškách vykáží dostatečnou hudební nadání.

Bude vyučováno: hra na smyčcové nástroje, dechové nástroje, klavír, várhany, dále sólovému zpěvu, rytmice pro děti, teoretickým předmětům, dramatickému umění a v kapelnickém odělení.

Nemajetným budou nástroje zapůjčeny.

Svaz Čechů z Volyně poskytne nadaným nemajetným vol. dětem finanční podporu na zaplacení školních poplatků. Žádosti s doporučením školy budou přijímány před koncem I. pololetí.

Reditelství školy.

Děkujeme šťastnému osudu, že jsme byli jako dobrovolní česaři chmele přiděleni tak dobrému, prozíravému a ohleduplnému hospodáři panu Jiřímu Žďárskému ve Staňkovicích u Žatce, volyňskému Čechu. Celou jeho velkou rodinou byli jsme srdečně přijati, po celou dobu česání chmele hojně a dobře stravováni a také dobře ubytováni. Příslušníci rodiny Žďárských jsou ale také skutečně věrnými strážci v pravém slova smyslu. Jejich rozprávky byly nám nejen poučením, ale také potěšením a zábavou ve volných chvílích.

Oslava „Dočesné“ povedla se Vám p. Žďárský skutečně velkolepě. Postaral jste se o naše žaludky prvotřídně (čest a chvála paní hospodyni), čímž vznikla také zábava a nálada všech zúčastněných. Naše loučení s Vámi, p. hospodáři, a s Vaší rodinou bylo dojemné. Budeme s Vámi všechny dlouho vzpomínat, a kdo z nás půjde v příštím roce na chmel, bude se hlásit u pana Kareše do Staňkovic k Žďárským.

Česaři chmele z Hradce Králové.

Krajanka si zoufala. V pátek 22. srpna t. r. byla na místním hřbitově v Horní Libině, okres Šumperk, pohřbena za velké účasti volyňských Čechů vdova po zahraničním vojákovi Antonínu Schovánkovi, který padl v bojích u Dukly, paní Anna Schovánková, která v rozrušení myslí požíla větší množství koncentrované octové tresti. Jmenovaná těžce nesla svůj osud, a když její žádost u místního nár. výboru o přiděl domku byla opět odmítnuta, pokusila se o

sebevraždu skokem pod jedoucí auto, ale byla včasným zastavením vozidla zachráněna a ovedena do bytu, kde v nestřeženém okamžiku vypila smrtící tekutinu. Tento případ jest dalším dokladem, jakým způsobem se v našem pohraničí vychází vstibic přednostním uchazečům z řad reemigrantů a zahraničních vojáků, ale nežádoucí a nespolehlivý živel jest ještě stále brán určitými samosprávnými orgány v ochranu.

František Zůška,
Horní Libina čis. 499.
(Předs. m. j. ČsOL.)

Vzpomínáme. Dne 10. září 1947 budou tomu čtyři roky, co padl na dukelské frontě příslušník první čs. brigády bratr Václav Krámský, rodem z Novin, ve věku 19 let. Kdo jste jej znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Otec.

Poděkování. Volyňští Češi z Ulbárova: Vladimír Klaban, Josef Šarša, Alois Kozák, Josef Šantora a Josef Najman přivezli do Čech z ulbárovské církve divotvorný obraz Počajovské Panny Marie a velký mosazný kříž. Tyto věci byly darovány pravoslavné obci v Uničově na Moravě. Výše uvedeným občanům a celému druhému transportu, kterým byl obraz přivezen, sbor starších a všichni pravoslavní občané v Uničově touto cestou vzdávají upřímné „Zaplat Bůh“.

Vondráček, předseda.

Volyňští pomáhají

35 reemigrantů, mezi nimi větší počet volyňských Čechů, jedou s Josefem Kubištou v čele na česání chmele. Děkují ředitelství Domova pro přestěhované v Českém Dubě za vzorné opatření vším potřebným, že jim tak umožnilo z vděčnosti k milované vlasti se také do dvouletky začlenit.

V době reemigrace — asi koncem dubna nebo začátkem května — byl s jedním transportem přivezen do Podbořan selský vůz, který patřil jistému sirotkovi z Volyně. Prosíme, kdo by znal tohoto sirotka, aby jej upozornil, že se má hlásit pro tento vůz v Podbořanech v knihkupectví J. Fojtíka.

Dary na Malínský fond. Na svatbě br. J. Popka v Soběchlebech sebráno na M. f. 1.745 Kčs. Vřele děkujeme.

Dar na Malínský fond. Na svatbě VI. Saláka a M. Rejskové vybráno na M. f. 2.550 Kčs. Děkujeme.

Na svatbě p. Josefa Mitka ze Žatce se sl. Libuší Pižlovou ze Pšova na podnět p. Konstantina Vintery sebráno na Malínský fond 1.500 Kčs. Děkujeme!

Poděkování. Baptisté na svém shromáždění dne 13. VI. 1947 sebrali na Malínský fond v Žatci 887 Kčs. Na svatbě R. Čenčury s Olgou Hovorkovou sebráno z podnětu ppor. V. Hovorky 2.620 Kčs. Vřele děkujeme a prosíme o následování. Z Malínského fondu vyplaceno. Od posledního kvitování vyplaceno bylo z Mal. fondu 123.700 Kčs vdovám, sirotkům, studentům a potřebným na doporučení Svazu.

Přídělové nařízení pro rodinné domky do vlády

Předseda osidlovacího úřadu v Praze dr. Miroslav Kreysa odevzdal dne 1. srpna 1947 panu ministru vnitra

osnovu přídělového nařízení pro rodinné domky, kterou osidlovací úřad podle § 6, odst. 2 dekretu presidenta republiky č. 108/1945 připravil pro vládu po obšírném jednání s ústředními orgány a vrcholnými organizacemi hospodářskými, technickými, politickými a odborovými.

Rozsáhlá osnova o 57 paragrafech se snaží upravit složité otázky rodinných domků, vyplývající z přídělových vztahů, co možná nejúplněji.

Ministr vnitra přislíbil, že osnova bude urychleně odevzdána vládě a projednána v jednom z nejbližších zasedání.

Rozhodný den

pro přiděl živnostenských podniků VYHLÁŠKA

osidlovacího úřadu v Praze ze dne 8. července 1947, č. j. 147.751/1947-III 1, kterou se určuje rozhodný den pro stanovení rozsahu konfiskované majetkové podstaty drobných živnostenských podniků.

Osidlovací úřad v Praze určuje podle § 4, odst. 1 vládního nařízení ze dne 17. června 1947, č. 106 Sb., o přidělu drobných konfiskovaných živnostenských podniků (přídělové nařízení pro živnostenské podniky) rozhodný den takto:

§ 1.

Pro uchazeče o přiděl drobných živnostenských konfiskovaných podniků (dále jen podniky), kteří byli ustanoveni národními správci v těchto podnicích před 1. říjnem 1946, se určuje jako rozhodný den 31. prosince 1946, případně konec hospodářského roku po tomto datu.

§ 2.

Pro uchazeče podniků, kteří byli nebo budou ustanoveni národ. správci v těchto podnicích po 30. září 1946, se určuje jako rozhodný den vždy konec měsíce, v němž uplyne tříměsíční doba od ustanovení toho kterého národního správce. Pro uchazeče, u nichž tato doba již uplynula před účinností této vyhlášky, platí jako rozhodný den konec následujícího měsíce po účinnosti této vyhlášky; ve výjimečných a náležitě odůvodněných případech může osidlovací úřad povolit posunutí rozhodného dne, nejdéle však na 31. prosince 1947.

§ 3.

K takto stanovenému rozhodnému dni podá národní správce-uchazeč závěrečné vyúčtování národní správy (§ 4, odst. 4 vládního nařízení č. 106/1947 Sb.) a sestaví seznam (§ 12, odst. 1 a 2 uvedeného vládního nařízení) na předepsaném tiskopise podle směrnice vydaných osidlovacím úřadem a fondem národní obnovy v Praze.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.
Předseda Osidlovacího úřadu v Praze:

Dr. M. Kreysa, v. r.

Malý OZNAMOVATEL

Hledáme mladého střízlivého šoféra k osob. autu zn. Steyer, který by rozuměl menším opravám. Dále hledáme kuchařku, která již pracovala v restauraci, což není podmínkou, a jedno děvče do kuchyně. Cestovné hradíme. Pěkné ubytování, strava a slušný plat. Manželé nepřicházejí v úvahu. Nastoupení ihned. Restaurace „U Faloutů“, Lomnice 65, u Falknova n. O., tel. 250.

Z RUŠTINY DO ČESTINY Vám přeloží veškeré Vaše dokumenty (křestní, oddávací listy a pod.) v nejkratší době, doporučeně poštou a úředně ověří Fr. Váňa, stálý přísežný soudní tlumočník, Jirkov u Chomutova 341, u koupaliště.

Hledáme zkušenou hospodyní do 50 let, nejráději volyňskou Češku. Adresa: Matoušek, Vilémov u Golč. Jeníkova.

Všem věrným volyňským Čechům! Na redakci „Rádce z Předměstí“ stále dochází z Vašich řad žádosti o posílání časopisu. Víme, že několik stovek výtisků bylo za Vámi posíláno na Volyň. Tento časopis dosud není vydáván. Můžeme Vám však doporučit knižnici: Rádceva práce v zahradě, na poli a na dvoře, která vychází čtvrtletně ve svazcích o

160 stranách za Kčs 55,-. Tato knižnice plně nahradí Vašeho oblíbeného „Rádce z Předměstí“.

Spolek na podporu snah zahrádkářských a chovatelských v Předměstí u Přerova, Morava.

Oznámení. Pani Berta Zemanová, matka Václava Zemana, má v redakci V. S. v Žatci dopis. Vyzvedněte, nebo sdělte adresu!

Hledáme

Josef Fejřárek, Slavikovice 3, pošta Dlažov, přijme za vlastního sirotka z Volyně. Zprávy podejte na uvedenou adresu.

Kateřina Houdová, Příbenice, okr. Podbořany, bezdětná, přijme za vlastního jednoho chlapečka nebb děvčátko z Volyně od 8 do 13 let. Zprávy podejte na uvedenou adresu.

Pani Dederová z Dubna, manželka pana Vladimíra Josefoviče Dedy, nechť se ohlásí na adresu L. Hájek, Olomouc 11, Churchillova ul. čp. 17.

Marie Holečková, Třeskonice 43, p. Tuchořice, hledá syna Antonína Holečka, 20letého, který pochází z Kalinovsky, rayon Demidov.

Vladimír Dolinský, Nové Sublice čp. 80, p. Kružberk, hledá Ondřeje Pallu a jeho manželku Olgu z Katerburku.

Alžběta Charouzková Smolín čp. 51, p.

Pohořelice u Brna, hledá Vladislava Charouzka z Hubinských Njv.

Kazimír Kocourek, vol. Čech, který bydlel dříve v Bocánovce. č. 2, okr. Dubno, Volyň, nechť se ohlásí na adresu Adolf Santarius, Lazy čp. 770, okres Fryštát, Těšínsko.

Václav Suk, Zatec, Čeradická 1756 hledá Bohumila Srpa, 50tiletého, který bydlel v Novinách u Volkova.

Kdo zná pobyt p. Václava Hašlera, poslední adresa Velký Špakov na Volyňi, napište p. Bolesl. Bačovskému, Dobroše čp. 4, p. Kynšperk.

Alexandr Havlíček nar. 17. VIII. 1903 v Dubně, bytem Kněžice 30, p. Podbořany, ztratil vojenské doklady, vydané voj. skupinou Zatec. Nálezce prosíme o vrácení na adresu výše jmenovaného.

Důležité upozornění. Od 1. září 1947 budeme uveřejňovat v rubrice „Hledáme“ jen ta oznámení, za které bude předem zapláceno 40 Kčs za jednu osobu. Jen ti, kteří nejsou osídleni, nebudou platit nic. Částku možno zaslati s oznámením poukázkou neb složenkou pošt. spořitelny s poznámkou „Pátrání“.

Doposud má Věrná stráž mezi svými čtenáři 144.000 Kčs předplatného. Nejsi i Ty mezi těmi, kteří čtou na dluh? Předplatě ihned, abychom nemuseli upomínat!

Krajanům z Volyně věrně slouží

Okresní záložna hospodářská v Žatci

*Každý to už v Žatci ví,
že nejlépe nakoupí u*

Bohumila Švendy

Žatec, nám. Dr. E. Beneše

*koloniální obchod
nejlépe zásobený*

Prvotřídní cukrářství

Vlad. Pastorek, Žatec

náměstí Dr. Ed. Beneše 160
(vedle knihkupectví M. Nodl)

Zmrzlina, dorly, čajové a čokoládové pečivo, bonbony

40 let

ve službách dopravy

Jan ŘÁNEK, Žatec

Mezinárodní zasilatelství

Telefon 590

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Žatec, nám. Dra E. Beneše 155, telefon 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon číslo 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegramů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.